

[Jens Peter Jensen (Agerskov).]
 må have en afklaring. Der er behov for uddannelser ved de bestående højere læreanstalter og særlig i København. Det må være sådan, at de, der søger den videre uddannelse, også har en mulighed for at studere under betryggende arbejdsforhold.

Men det, der kalder mig frem, er spørgsmålet om oprettelse af flere centre for højere uddannelse. I lovforslaget nævnes Ålborg og den sydlige del af Jylland, men der er jo næppe enighed om, hvor det sidste skal have sin placering. Derfor må undervisningsministeren bemyndiges til at iværksætte eller, for så vidt angår ikke-statslige institutioner, tillade, at der iværksættes undersøgelser for at finde frem til en afgørelse om universitetets placering i det sydlige område. Der er jo nævnt forskellige byer, og vi er flere, der vil håbe, at der i udvalget kan findes frem til en afklaring og den bedste løsning for placeringen af et center i Sydjylland.

„Nye slægter, glem det ikke, hvad ældre slægt har lidt. Livets store øjeblikke vinder ingen kvit og frit. Sent blev skæbnens tråde vundet, lad os vogte og værne, hvad der er vundet.“

Johan Philipsen: Vi skriver 1969. Må jeg bede om, at man et øjeblik gør forsøg på at tænke 15 år tilbage. Hvad mente vi dengang om universiteter og deres placering? Det er så langt et spand af år, at man vel må erkende, at der hos os alle er sket meget betydelige ændringer i opfattelsen og vurderingen. Der er også sket meget betydelige ændringer i de forhold, vi skal vurdere ud fra, og nu står vi over for den håndfaste kendsgerning, at vi af mange grunde nok kommer til at samle vore kræfter i dette land om udbygningen af det, vi er i gang med, i de første 15 år, måske endda yderligere en årrække.

Der har været talt om betydningen af, at man i år eller først på sommeren 1970 træffer en afgørelse om den endelige placering af universitetet i det sydlige Jylland, men efter min mening er der meget betydelige, håndfaste ting, der taler imod det forsøg på at se 15 år ud i fremtiden. Det kan ikke være rigtigt, at man af diverse grunde vil sætte sig ud over de væsentlige ting, som vi ved vil

komme i denne årrække, og som naturligt burde have en afgørende indflydelse på de ting, man skal tage stilling ud fra. Det fører efter min opfattelse uhyre let til fejlvurderinger, hvis man på så tidligt et tidspunkt — det er en ting, der skal komme om 15 år — gør forsøg på at se ud i en fremtid, hvis indhold vi ikke kender, men hvis vi skal skaffe os en viden derom, er det vel nærliggende at se tilbage over de 15 år, vi har bag os, og vurdere, hvilke voldsomme ændringer der er sket i denne periode; så ligger det vel nær at slutte, at det kunne gå ligeledes i de kommende år. Derfor er der efter min opfattelse meget betydelige, reelle ting, der taler for den formulering, som ministeren har givet sit forslag ved denne lejlighed.

Undervisningsministeren (Helge Larsen):
 Må jeg begynde med at takke ordførere og andre, der har deltaget i debatten, og i nogle tilfælde takke for tilslutning, i alle tilfælde takke for den interesse, man har vist dette spørgsmål om universiteter og uddannelsescentre.

Der har, måske navnlig af ordførerne, været fremdraget nogle lidt inere specielle problemer, som jeg gerne vil tage først. Man har været inde på ønskeligheden af at effektivisere studierne ved universiteterne, at skabe nye studieplaner, på ændret struktur, demokratiseringsprocesser osv.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at hvad studieplaner og effektivisering af studierne angår, er der en udvikling i gang, som har været i gang gennem de senere år. Hr. Morten Lange gjorde opmærksom på det, og jeg vil gerne understrege, hvad hr. Morten Lange sagde. Det gælder inden for en række fagområder, sidst inden for det humanistiske fakultet, hvor nye studieplaner gik i gang sidste efterår, men allerede før den tid var nye studieplaner sat i kraft inden for andre områder af undervisningen, og der foregår en stadig justering af disse studieplaner og af effektiviseringen af undervisningen. Om man er kommet langt nok, er vel tvivlsomt, men man er i gang med det, og jeg tror i og for sig også, man er indstillet på den løbende ajourføring, som vil være naturlig.

Hvad strukturen i universiteterne angår, deres styrelse og de studerendes medindflydelse, har der jo gennem det sidste år været ført meget indgående, meget lang-